Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 75.577 van 10 augustus 1998

A. 67.502/VIII-813
(voorheen VI-13.057)

In zake : **VERSET** Yvan,
rue de Bierny 32
1460 Itter,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 6 februari 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Yvan VERSET de nietigverklaring vordert van de beslissing van inspecteur-generaal LAMBERT waarbij zijn graad- en niveauanciënniteit teruggebracht wordt tot op 1 augustus 1991, welke beslissing op 12 december 1995 ter kennis is gebracht;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer LOMBAERT, adjunct-auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 18 maart 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 8 juni 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 26 juni 1998;

Gehoord het verslag van Mevr. GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DEOM, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van de heer CANART, adjunct-adviseur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer LOMBAERT, adjunct-auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak :

Verzoeker is licentiaat in de geologie.

Van 15 september 1974 tot 15 september 1976 heeft hij het beroep van leraar geologie uitgeoefend aan de industriële school van Marokko te Casablanca.

Bij een beslissing van 15 oktober 1976 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken erkend dat de diensten die verzoeker in Marokko heeft volbracht, met het oog op de toepassing van de artikelen 36 en 85 van het koninklijk besluit van 10 april 1967 houdende het

statuut van het personeel van de coöperatie met de ontwikkelingslanden, worden gelijkgesteld met diensten bij de coöperatie.

Verzoeker heeft tot 1991 zijn loopbaan voortgezet als ambtenaar bij het Algemeen Bestuur van de Ontwikkelingssamenwerking.

Bij een koninklijk besluit van 22 juli 1991 is verzoeker benoemd "als rijksambtenaar in de graad van bestuurssecretaris bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken - centrale diensten - Frans taalkader - met ingang van 15 juli 1991".

Tot die benoeming is besloten in het kader van de bepalingen van de wet van 26 maart 1968 waarbij de aanwerving in openbare dienst wordt vergemakkelijkt van personen die bij de technische coöperatie met de ontwikkelingslanden diensten hebben gepresteerd.

Bij een koninklijk besluit van 23 maart 1993, dat in werking is getreden op 1 januari 1993, is verzoeker bevorderd tot adjunct-adviseur.

Op 10 juli 1994 heeft hij zich kandidaat gesteld voor een bevordering tot adviseur bij het directoraat-generaal van de wetgeving en de nationale instellingen. Verzoeker heeft die bevordering niet gekregen, ze is toegekend aan de heer MULLIE. Verzoeker heeft tegen die bevordering een beroep tot nietigverklaring ingesteld.

Op 12 december 1995 heeft inspecteur-generaal C. LAMBERT verzoeker het volgende geschreven :

" Bij het vaststellen van de naamlijst van het personeel voor 1995 is gebleken dat de graadanciënniteit en de niveauanciënniteit van de ontwikkelingswerkers in 1991 slecht berekend waren.

Artikel 7, derde lid, van de wet van 26 maart 1968 waarbij de aanwerving van ontwikkelingswerkers in openbare dienst wordt vergemakkelijkt, bepaalt immers dat "de berekening van de statutaire anciënniteit onder de door de Koning bepaalde voorwaarden [geschiedt]".

Het koninklijk besluit van 5 maart 1992, uitgevaardigd ter uitvoering van artikel 7, derde lid, van deze wet stelt die statutaire anciënniteit gelijk met dienstanciënniteit.

Jammer genoeg bestond dat besluit nog niet in 1991 en is de statutaire anciënniteit toen ook gelijkgesteld met de graadanciënniteit en de niveauanciënniteit.

Het spijt mij dus u erop te moeten wijzen dat de beide anciënniteiten in uw geval zijn teruggebracht tot 1 augustus 1991.

Bijgevolg voldoet u niet aan de voorwaarde dat de gegadigden over 9 jaar niveauanciënniteit moeten beschikken om in aanmerking te kunnen komen voor de bevordering die toegang verleent tot een graad van rang 13 (adviseur)".

Dat is de bestreden handeling;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan "de schending van artikel 2 van het Burgerlijk Wetboek, van artikel 7 van de wet van 26 maart 1968 waarbij de aanwerving van ontwikkelingswerkers in openbare dienst wordt vergemakkelijkt, van de bepalingen van het koninklijk besluit van 5 maart 1992 betreffende de dienstanciënniteit van de ambtenaren van de rijksbesturen die bij de coöperatie met de ontwikkelingslanden diensten hebben gepresteerd, en van het beginsel dat terugwerking niet geoorloofd is"; dat hij uiteenzet dat bij zijn benoeming tot bestuurssecretaris en in afwachting van een besluit tot uitvoering van de wet van 26 maart 1968, artikel 7 van die wet op twee wijzen geïnterpreteerd kon worden, "ofwel door iedere mogelijkheid uit te sluiten om de anciënniteit verworven bij de diensten van de technische

coöperatie met de ontwikkelingslanden op administratief vlak mee te rekenen, ofwel door integendeel toe te staan dat ze volledig worden meegerekend"; dat hij erop wijst dat volgens een vaste bestuurlijke praktijk, de tweede interpretatie, waarbij zowel de dienstanciënniteit als de niveauanciënniteit in aanmerking wordt genomen, geprimeerd heeft; dat hij daaruit afleidt dat het koninklijk besluit van 5 maart 1992 alleen de benoemingen kon regelen die na de inwerkingtreding van dat besluit plaatshadden en bijgevolg niet op hem van toepassing was, aangezien hij in juli 1991 bestuurssecretaris is geworden;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat ze de anciënniteit van verzoeker niet gewijzigd heeft - en dat ze dat trouwens niet zou kunnen doen - en dat die wijziging er is gekomen met de inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 5 maart 1992; dat de verwerende partij aanvoert dat ze verzoeker alleen maar heeft meegedeeld wat zijn toestand was sedert die inwerkingtreding en dat ze bijgevolg de in het middel genoemde bepaling niet geschonden heeft;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent "aan de schending van artikel 5 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel en van de algemene administratiefrechtelijke beginselen, inzonderheid van de beginselen betreffende het intrekken van bestuurshandelingen"; dat hij de bestreden handeling ziet als de intrekking van de beslissing om zijn diensten in het kader van de ontwikkelingssamenwerking volledig mee te laten rekenen, een beslissing die genomen is toen hij op 22 juli 1991 tot bestuurssecretaris werd benoemd; dat hij meent dat het volledig laten meerekenen van de genoemde diensten, met inbegrip van de niveauanciënniteit, bevestigd wordt

doordat hij bij een koninklijk besluit van 23 maart 1993 tot adjunct-adviseur is benoemd, wat automatisch onderstelt dat aangenomen wordt dat hij over ten minste drie jaar anciënniteit in niveau 1 beschikt; dat hij vaststelt dat de handelingen waarbij de verwerende partij hem vóór 22 juli 1991 een niveauanciënniteit heeft toegekend, niet onwettig zijn en die rechtscheppende handelingen in ieder geval niet ingetrokken konden worden na het verstrijken van de termijn om bij de Raad van State beroep in te stellen;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat ze op geen enkel moment een beslissing heeft genomen waarbij verzoeker een niveauanciënniteit wordt toegekend, maar die anciënniteit alleen maar berekend heeft op basis van de geldende regelgeving, zodat de berekening gemaakt na de inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 5 maart 1992 niet gezien kan worden als een intrekking van een handeling;

Overwegende, over de twee middelen samen, dat het vaststaat dat bij de berekening van de niveauanciënniteit en van de graadanciënniteit van verzoeker tot aan de bestreden handeling rekening is gehouden met de diensten die hij verricht heeft vóór zijn benoeming tot bestuurssecretaris bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken; dat dat ook het geval is geweest na de inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 5 maart 1992, aangezien verzoeker in januari 1993 tot adjunct-adviseur is benoemd, wat onmogelijk zou zijn geweest indien alleen rekening was gehouden met de anciënniteit die hij sedert zijn benoeming tot bestuurssecretaris had verworven;

Overwegende dat de brief van 12 december 1995 niet beschouwd kan worden als een louter informatieve mededeling aan verzoeker; dat, ook al

wijzigt hij zelf niet de rechtstoestand van verzoeker, hij een beslissing weergeeft waarbij die wijziging wordt aangebracht; dat de anciënniteit, zowel de dienstanciënniteit als de niveauanciënniteit en de graadanciënniteit, een onderdeel is van de rechtstoestand van de ambtenaar, voor zover ze onder meer een bevorderingsvoorwaarde vormt; dat de handeling waarbij wordt bepaald op welke datum een ambtenaar een bepaalde rang inneemt, een rechtscheppende handeling is waarop de theorie van de intrekking van bestuurshandelingen van toepassing is; dat de bestreden handeling de in 1992 vastgestelde anciënniteit van verzoeker intrekt, en naar beneden corrigeert waarbij het koninklijk besluit van 5 maart 1992 met terugwerkende kracht wordt toegepast; dat die intrekking geschiedt nadat de termijn om bij de Raad van State beroep in te stellen verstreken is; dat de beide middelen gegrond zijn;

Overwegende dat er geen aanleiding is om de overige middelen te onderzoeken die, gesteld dat ze gegrond zijn, geen ruimere nietigverklaring kunnen meebrengen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 12 december 1995 van inspecteur-generaal LAMBERT, waarbij de graad- en niveauanciënniteit van Yvan VERSET teruggebracht wordt tot op 1 augustus 1991.

<u>Artikel 2</u>.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op tien augustus 1900 achtennegentig door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-Cl. HONDERMARCQ. **J.-Cl. GEUS.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**